

เนื่องจากบัญชีรายชื่อฟอนต์ในโปรแกรมประยุกต์ โดยเฉพาะที่เราใช้กันเป็นประจำ เช่น โปรแกรม Microsoft ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก การค้นหาฟอนต์ที่ต้องการบางครั้งต้องใช้เวลาค้นหา เพื่อความสะดวกผู้พัฒนาจึงได้ตั้งชื่ออักษรนำตัวแรก เป็น x หรือ y หรือ z เมื่อต้องการค้นหาให้ลาก Scrollbar ไปจนสุดก็จะพบฟอนต์กลุ่มนี้ได้โดยง่าย

x ส่วนใหญ่ออกแบบเป็นอักษรตัวเล็ก เป็นอักษรนำชื่อฟอนต์ในกลุ่มภาษาโบราณหรือภาษาที่ตายแล้ว เช่น อักษรพ้อขุน อักษรลิไทย อักษรขอม อักษรฮินดี ฯลฯ เป็นต้น บนแป้นพิมพ์ภาษาไทยปัจจุบัน

y ออกแบบเป็นภาษาปรัวัติภาษา x ให้เป็นภาษาไทยปัจจุบัน

Z สงวนไว้ออกแบบในกรณีพิเศษ

CWN และ MRW เป็นชื่อย่อของผู้พัฒนาและชื่อภรรยาฟอนต์ชุดเหล่านี้

(Chao Wathabanich พ.ท.เชาวน์ วัฒนพานิชย์ และ Maneerat

Wathabanich อ.มณีรัตน์ วัฒนพานิชย์) หรือนัยหนึ่ง xCWN และ xMRW

เป็นชื่อกลุ่มฟอนต์กลุ่มหนึ่ง ไม่ต่างจากชื่อกลุ่มฟอนต์ SDE, _JS, PSE,

TH ของไทย หรือ ชื่อกลุ่มฟอนต์ KhmerOS ของเขมร หรือ ชื่อกลุ่ม

ฟอนต์ D1, D2, D3 ของพม่า เป็นต้น

Ram Charuak มาจากคำว่า จารึกพ้อขุนรามคำแหงมหาราช

Ver 3.01 เป็นชื่อ Version หรือรุ่นที่พัฒนามาตามลำดับ รุ่นแรก Ver 1.0 ได้

พัฒนาเมื่อปี พ.ศ. 2542

ทดสอบอักษรพ่อขุนรามคำแหง
ใช้ฟอนต์โหมดภาษาไทยปรับปรุงใหม่
ชื่อ Ver.3.01 15_7_2559

พยัญชนะ (39 ตัว)

วรรณ กะ	ดษดตตมเข
วรรณ จะ	ขฉชฌฉณ
วรรณ ฎะ	ขฉช ฑ ฒ ฌ
วรรณ ตะ	ดตตบตขณ
วรรณ ปะ	บปผฝพพฬรฬ
เศษวรรณ	ยรลลลลลลลลล พฬฮ

หมายเหตุ: มีพยัญชนะ 5 ตัว ที่ไม่ปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ ๑ ได้แก่

ณ ฑ ฒ พ และ ฮ

(3)

5 ตัวเลข(6 ตัว)

๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

หมายเหตุ อักษรและตัวเลขสีแดง ไม่ปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ ๑
แต่ไม่ได้หมายความว่า พ่อขุนรามคำแหงไม่ได้ประดิษฐ์
ขึ้นใช้

ดังนั้น เพื่อให้จำนวนอักษรและตัวเลขครบบริบูรณ์ตามระบบ
อักษรวิธี่ ได้ออกแบบเพิ่มเติมรูปลักษณะอักษรและตัวเลขให้
ใกล้เคียงกับยุคสมัยพ่อขุนรามคำแหงมากที่สุด เช่น ศิลา
จารึกสมัยพระยาสิทธิไทย เป็นต้น

(4)

วิธีใช้

อักษรวิธีลายสือไทย

- ศ. ดร. ประเสริฐ ญ นคร ได้ตั้งข้อสังเกต อักษรวิธีลายสือไทยไว้
- ๑๑ ประการ ดังนี้
- ๑ พยัญชนะต้นและสระเขียนเชื่อมติดกัน เช่น กา
 - ๒ ตัวสะกดเขียนแยกออกไป เช่น การ เขียนเป็น กา ร
 - ๓ อักษรควบเขียนเชื่อมติดกัน เช่น กราน เขียนเป็น กรา น
 - ๔ อักษรนำเขียนเชื่อมกับอักษรตาม เช่น แหนง เขียนเป็น
แหน ง
 - ๕ ไม้หันอากาศยังไม่มีใช้ กำหนดให้ใช้พยัญชนะเดียวกัน หรือ
พยัญชนะวรรคเดียวกัน เขียนเชื่อมกันสองตัวแทน เช่น อัน
เขียนเป็น อ นน และ อัง เขียนเป็น อ งง
 - ๖ สระ ออ และสระ อือ ไม่ต้องเขียน อ เคียง เช่น เขียน ฟือ
แทน ฟือ่อ
 - ๗ สระ อิ อี อื อุ อู นำมาเขียนข้างหน้าติดกันกับพยัญชนะ
ต้นเช่น ึปน แทน ปิน
 - ๘ สระ เอื้อ ประกอบด้วย สระ อือ สระ เอ พยัญชนะต้น ตัว อ
เรียงกันไป โดยตัวอักษรแต่ละตัวเชื่อมกับตัวที่อยู่ถัดไปข้าง
หลังตามลำดับ เช่น เมือง เขียนเป็น ึเมอ ง และ เมื่อ เขียน
เป็น ึเมอ อ มี อ มาเคียงแทนตัว ง สะกด
 - ๙ นฤคหิต ให้ใช้แทน ม สะกด เช่น ช้ แทน ชม แต่มีรูปเป็นครึ่ง
วงกลม แทนที่จะเป็นวงกลมทั้งวง

๑๐ สระ เอีย ประกอบด้วย สระ อี พยัญชนะต้น ตัว ย เรียงกัน
ไป โดยแต่ละตัวเชื่อมกับตัวที่อยู่ถัดไปข้างหลังตามลำดับ
และมีตัว ย เคียงอีกตัวหนึ่ง แต่วางไว้ห่างออกไป เช่น เมีย
เขียนเป็น ฼มย ย

เมื่อมีตัวสะกด เช่น เวียง เขียนเป็น วย ง โดยตัดสระ อี
และเอาตัวสะกดไปแทนตัว ย เคียง ทั้งนี้จะเป็นเพราะออก
เสียง วยง เร็ว ๆ ก็ฟังคล้าย เวียง อยู่แล้ว

๑๑ สระลอย มีเพียงตัวเดียว คือ สระ อี แต่ในศิลาจารึกหลักที่ ๓
พ.ศ. ๑๙๐๐ มีสระลอย ๒ ตัว คือ สระ อี และสระ อี

(ข้อมูลจาก “จารึกพ่อขุนรามคำแหง ใครแต่งกันแน่ ของจริงหรือของ
ปลอม” หนังสือศิลปวัฒนธรรม ฉบับพิเศษ ปีที่พิมพ์ครั้งแรก:
กรกฎาคม ๒๕๓๑ สำนักพิมพ์ ศิลปะวัฒนธรรม
กรุงเทพมหานครฯ

หลักการใช้ฟอนต์ xCWN Ram Charuek Ver.3.01 15_7_2559

ก่อนอื่นขอทำความเข้าใจร่วมกันในเบื้องต้นสักเล็กน้อย เมื่อ
ผู้พัฒนาฟอนต์พ่อขุนขึ้นใช้เป็นครั้งแรกในปี 2542 ได้ให้ชื่อฟอนต์ ว่า
“xMRW RamCharuek” (MNR ย่อมาจากชื่อ นางมณีรัตน์ วัฒน
พานิชย์) เพื่อให้ภรรยาใช้ในการเตรียมเอกสารการสอนรวมถึงการทำ
คู่มือครูเกี่ยวกับลายสือไทย

รูปลักษณะของตัวอักษรพ่อขุนรามคำแหงที่ผู้พัฒนาได้ออกแบบครั้งแรกนั้น ได้ยึดโยงและลอกเลียนแบบมาจากเอกสารศิลปวัฒนธรรม ฉบับพิเศษ ที่กล่าวอ้างอิงมาแล้วข้างต้น ในชื่อเรื่อง “ประวัติและการศึกษาเกี่ยวกับศิลาจารึกหลักที่ ๑ จัดทำโดย หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร” ดังแสดงให้ดูข้างล่างนี้

พยัญชนะ

ก	ข	ฃ	ด
ข	ฃ	ค	ด
ค	ฅ	ฆ, ๗	ด
ด	ง	จ	ด
ด			ด
ด	ด	ด	ด
ด	ด	ด	ด
ด			

แต่เนื่อง จากผู้พัฒนาไม่ค่อยมีหัวศิลป์ จึงออกมาไม่ค่อยสวยงามนัก และ
ได้แก้ไขตลอดมาจนถึงเวอร์ชันสุดท้ายนี้ค่อยดูดีขึ้น

บ บ	ฬ ฬ	ย ย	ช ช
ป ป		ร ร	ฬ ฬ
ฉ ฉ		ล ล	ย ย
ข ข		อ อ	ฮ ฮ
ท ท		ด ด	
ฑ ฑ		ฟ ฟ	
ธ ธ		ฉ ฉ	

มีข้อน่าสังเกตหลายประการ ประการแรก หอสมุดแห่งชาติ
กรมศิลปากร ยึดหลักทางวิชาการว่า อักษรพ่อขุนออกแบบมาเพื่อ
ใช้แกะสลักบนแท่งศิลาจึงมีรูปลักษณะเป็นตัวสี่เหลี่ยมมุมมนแทบทุกตัว
ยกเว้น พยัญชนะ “ธ” “ม” และ “ภ” ส่วนสระยกเว้น สระ ิ ี
และ ึ ซึ่งมีลักษณะเป็นวงกลมรี

ประการที่สอง พยัญชนะบางตัว มีการเขียนได้ ๒ รูปแบบ เช่น “ฐ” และมีเพียงตัวเดียวเท่านั้น

ประการที่สาม พยัญชนะปัจจุบันที่มีหางยาวขึ้นไป ได้แก่ “ป” “ผ” และ “พ” นั้น แต่ละตัวได้ขมวดม้วนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีทั้งแบบตามนาฬิกา ทวนนาฬิกาและขมวดกลมปล่อยปลายหางชี้ขึ้น

สระ

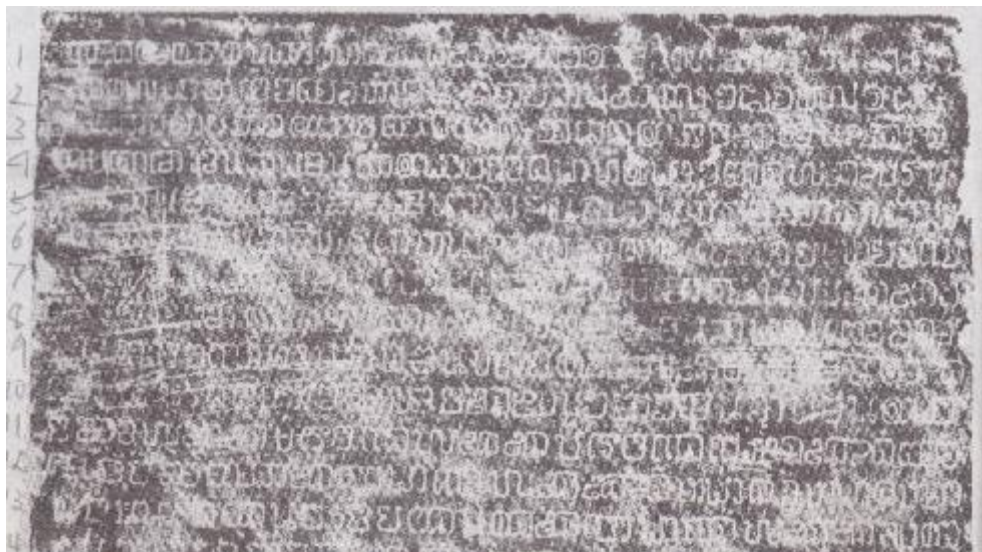
๑๕ ๕	๒๓ ๖	๖๗ ๑-๗๕	๑๐-๑๑ ๑-๑๐
๖ ๗	๑๕ ๑-๕	๑๐ -๑	๑๐ ๑-๑๐
๑๐ ๑	๑๐ ๑	๑๐ ๑-๑๐	๑๐-๑๐ ๑-๑
๑๐ ๑	๑๐-๑๐ ๑-๑๐	๑๐ ๑	๑๐-๑๐ ๑
๑๐ ๑	๑๐ ๑	๑๐ ๑-๑๐	๑๐ ๑
๑๐ ๑	๑๐ ๑-๑๐	๑๐-๑๐ ๑-๑๐	๑๐ ๑
๑๐ ๑	๑๐ ๑	๑๐ ๑-๑๐	๑๐-๑๐ ๑-๑

ประการที่สี่ ส่วนหัวของพยัญชนะหางยาว “ป” “ฝ” และ “พ” ดังกล่าว แทนที่จะปล่อยหัวเหมือนกับ “ผ” “บ” และ “พ” ให้เป็นมาตรฐาน สำหรับตัว “ฝ” และ “พ”

วรรณยุกต์		เลข	
		๑	๑
+	๒	๒	๒
	๓		๓
	๔	๔	๔
	๕	๕	๕
	๖	๖	๖
	๗		๗
	๘		๘
	๙		๙
๐		๐	๐

ปัญหาการสร้างฟอนต์ฟอซุนฯในมุมมองนักพัฒนาฟอนต์

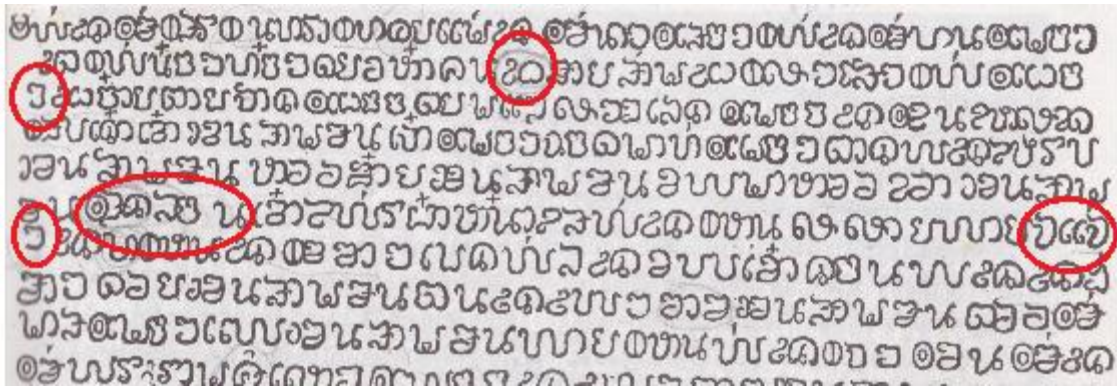
จากการสำรวจลักษณะตัวอักษรและอักษรวิธี จากหลักศิลาจารึกตามเอกสารดังกล่าวข้างต้น ซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากกรรมวิธีลอกจากกระดาษสา (Rubbing Method) เหมือนตอนเป็นเด็ก ๆ ชอบทำเล่น กล่าวคือเอากระดาษสาทาบทับกับศิลาจารึกแล้วถูผิวหน้าด้วยดินสอหรือท่อถุงผงถ่านจนตัวอักษรปรากฏขึ้นมา ถ้าแบบเป็นอักษรนูนจะได้ตัวอักษรสีดำนี้น้ำขาว แต่ถ้าตัวอักษรแคะเป็นร่องลึก จะได้ตัวอักษรสีขาวพื้นสีดำ ข้างล่างนี้เป็นสำเนาจารึกฟอซุน (อักษรขาวพื้นดำ)

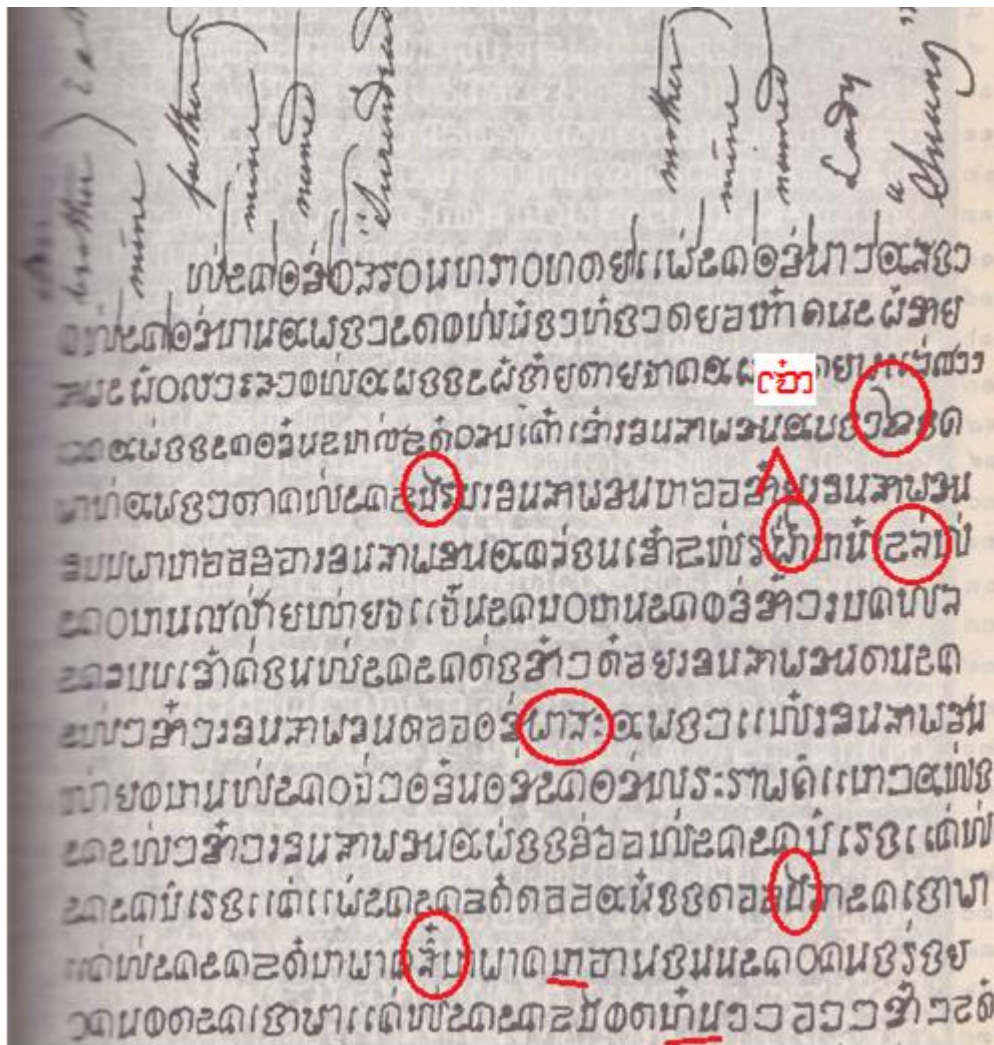
อีกวิธีหนึ่ง คุณเทิม มีเต็ม ผู้เชี่ยวชาญอ่านอักษรโบราณประจำหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร เล่าให้ฟังว่า เครื่องมืออ่านศิลาจารึกของท่านมีเพียงกระบอกไฟฉายดินสอกับกระดาษเท่านั้นคัดลอกออกมาทีละตัว ดัง ๒ ตัวอย่างที่แสดงให้ดูข้างล่างนี้

ตัวอย่างแรกเป็นสำเนาจารึกซึ่งบาทหลวงซมิดท์คัดลอกด้วยลายมือ ลงพิมพ์ครั้งแรกในวารสาร Cochinchine Francais

Excursion and Reconnaissance VIII

และอีกตัวอย่างหนึ่งเป็นเอกสารที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ได้ทรงพระราชทานสำเนาคัดจากอักษร พิมพ์หิน พร้อม ด้วยคำแปล

ภาษาอังกฤษให้เซอร์ยอห์น เบาริง ซึ่งเข้ามาในเมืองไทยเมื่อ พ.ศ.
๒๓๙๘ และเซอร์ยอห์น เบาริง ได้นำไปลงพิมพ์ในหนังสือ The
Kingdom and people of Siam, London, 1857

จะเห็นได้ว่าวิธี Rubbing อ่านได้ไม่ชัดเจน ส่วนวิธีคัดลอก
ถ่ายถอดมีทั้งเขียนตกหล่น สะกดผิดสะกดถูก รูปลักษณะอักษรขึ้นกับ
คนคัดลอกยิ่งไปกว่านั้น สระ ิ สระ ึ ออกจะสับสน และวรรณยุกต์
เอก (') มีบ้างไม่มีบ้าง เช่น คำว่า พื ฯลฯ กำหนดเป็นมาตรฐานไม่ได้

วิธีแก้ปัญหาดีที่สุด ปัจจุบันนี้เทคโนโลยีก้าวไกลมาก หอสมุด
แห่งชาติ กรมศิลปากร ควรให้ช่างภาพมืออาชีพ ใช้กล้องดิจิทัลกำลัง
ซูม (Zoom) สูงมาก ๆ ถ่ายจารึกทุกหลักอย่างละเอียดเก็บไว้ในแผ่น
CD/DVD ออกจำหน่ายเผยแพร่แก่สาธารณชน เพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการจะได้ขยายฐานความรู้มากยิ่งขึ้นทุกมิติ ดีกว่ากระจุกอยู่กับ
ผู้เชี่ยวชาญจำนวนจำกัดในกรมศิลปากร

อีกประการหนึ่ง

แบบอักษรลายสือไทย
 จากศิลาจารึกหลักที่ ๑ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช
 พยัญชนะ ๓๙ ตัว

ด ก	ต ช	ถ, ฐ ช	ด ค	ต ค	ฆ ฆ	ง ง	จ จ	ฉ ฉ
ช ช	ซ ซ	- ฉ	ญ ญ	ฎ ฎ	ฏ ฏ	ช, ฌ ช	- ท	- ฒ
ฉ ฉ	ด ค	ต ค	ถ ถ	ท ท	ธ ธ	น น	บ บ	ป, ฝ ป
ฉ ฉ	ฝ, ฝ ฝ	พ พ	ฟ, ฝ ฟ	ภ ภ	ม ม	ย ย	ร ร	ล ล
ว ว	ศ ศ	ษ ษ	ส ส	ห ห	- พ	ฮ, ฮ ฮ	- ฮ	

สระ ๒๐ รูป

- เ-อ	- อ-อ	อ- เ-อ	อ- เ-อ	- เ-อ	อ- เ-อ	อ- เ-อ	อ- เ-อ
- เ-อ	เ- อ-อ	เ- อ-อ	เ- อ-อ	- เ-อ	เ- อ-อ	- เ-อ	- อ-อ
- เ-อ	- อ-อ	- เ-อ	อ- เ-อ	- เ-อ	อ- เ-อ	- เ-อ	เ- อ-อ
อ- เ-อ	อ- เ-อ	อ- เ-อ	อ- เ-อ				

วรรณยุกต์ ๒ รูป

	+	-	-
เอก	โท	ตรี	จัตวา

ตัวเลขลายสือไทยจากการประสมกับจารึกหลักอื่น

๑	๒, ๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐

โดย ... นางทุเรียน พรหมมี ครูเชี่ยวชาญ
 โรงเรียนเทศบาลวัดไทยชุมพล(ตำราประชาชนสรรค์) ตำบลธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

อักษรไทยครั้งพ่อขุนรามคำแหง พ.ศ. ๑๘๓๕

ก	ข, ฃ	ค, ฅ	ฆ	ง
จ	ฉ	ช, ฌ	ฉ	ญ
ฎ, ฏ	ฐ, ฑ	ฑ	ฒ	ณ
ด, ต	ถ	ท	ธ	น
บ, ป	ผ, ฝ	พ, ฟ	ภ	ม
ย	ร	ล	ว	ศ
ห	ฬ	ฬ	ฬ	อ, ๖

๖ ตัว "ฮ" ของพ่อขุนรามคำแหง เข้าใจว่าเขียนอย่างเดียวกับที่ปรากฏในสมุดไทย คือ แต่ไม่มีใน
 ตีลาจารึก เหตุที่ไม่มีก็เพราะไม่ได้กล่าวถึงคำที่ต้องใช้ตัว "ฮ"

นอกจาก “วิธีใช้อักษรวิธียลายสือไทย” ตามแนวทางข้อสังเกต
 ของ ศ. ดร. ประเสริฐ ณ นคร ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในมุมมองของนัก
 ออกแบบพัฒนาฟอนต์มีข้อสังเกตเพิ่มเติมบางข้ออีกด้วย

๑ พยัญชนะหลายตัวมีรูปลักษณะหลายรูปแบบ (Style) ได้แก่

ก (ก ก), ก (ก ก), ก (ก ก),

ข (ข ข ข), ข (ข ข)

ค (ค ค), ค (ค ค), ค (ค ค),

ด (ด ด ด), ด (ด ด),

ท (ท ท), อ (อ อ).

๒ สระบางตัวตามปกติวางบนและหรือใต้พยัญชนะต้น ปลายสื่อ

ไทยนำมาวางไว้หน้าพยัญชนะต้น ได้แก่

2.1 สระเดี่ยว

อิ อี อื อุ อู (อิ อี อื อุ อู).

2.1 สระประสม

สระ เ - อ ตร.ประเสริฐกล่าวไว้มีแบบเดียว คือ

๐๐-๐๐ แต่ความจริงเขียนได้อีกแบบหนึ่ง คือ

๐๐-๕๕ ตัว

3 การวางวรรณยุกต์ มีหลักการไม่แน่นอน

3.1 การวางไม้เอก ไม้โท และนิคหิต มีทั้งวางกลาง วางก่อนไป
ด้านหน้า และด้านหลัง แต่ส่วนใหญ่วางกลางพยัญชนะต้นเช่น

วางกึ่งกลางพยัญชนะ **ดั่ง บ่าบ๊ะ**

วางก่อนไปข้างหน้าพยัญชนะ **สท่ง สอ**

วางก่อนไปข้างหลังพยัญชนะ พร มิ

3.2 ถ้าวางบนพยัญชนะกล้ำ ส่วนใหญ่วางกลางพยัญชนะต้น (ส่วน
อักขระปัจจุบันวางท้ายพยัญชนะควบกล้ำ) ได้แก่

สท่ง สดง สทง สท้ง

แต่ก็มีบางแห่งวางไว้หน้าหน้าพยัญชนะควบกล้ำ เช่น

สดง

3.3 วรรณยุกต์ผสมกับนิคหิต ลายสือไทยวางอยู่ในแนวเดียวกัน โดยมี
วรรณยุกต์นำหน้านิคหิต เช่น

ลิ ลี

3.4 ละคร อำ (อัม) ปกติ ถ้าไม่มีวรรณยุกต์ผสม นิคหิตวางกลาง

พยัญชนะต้น

ฉวิฌวบวิ)

3.ถ ละครำ (อัม) ถ้ามีวรรณยุกต์ผสม นิคหิตวางกลางค่อนไปข้างหลัง
พยัญชนะคั่นหรือวางไว้กลางพยัญชนะควบกล้ำ

ฉวิฌ ๒รวิ)

จากตัวอย่างที่กล่าวมาตั้งแต่ต้น เป็นปัญหายิ่งใหญ่สำหรับนักพัฒนา
ฟอนต์(Fonts) อยู่ 2 ประการ

ประการแรก ไม่มีแป้นพิมพ์เพียงพอในการออกแบบ ในกรณีพยัญชนะ
มีหลายแบบ (Style)

ประการที่สอง ไม่สามารถพิมพ์สระลอย ๆ โดยไม่มีท่อนรองรับได้ ได้แก่
สระที่วางบนหรือใต้พยัญชนะได้แก่ สระ อี อี้ อึ อู อุ

ประการที่สาม ปัญหาประการที่สอง หากพิมพ์ท่อนรองรับ ก็ขัดกับ
หลักการเขียนลายสือไทย

การแก้ปัญหาของนักพัฒนาฟอนต์มีอยู่ 2 ทาง

การแก้ปัญหาประการแรก กรณีพยัญชนะมีหลายรูปแบบให้ทำดังนี้
ขณะใดต้องการพยัญชนะแบบที่ 2 (แทนพยัญชนะต้นแบบ
(ตัวแรก) ให้พิมพ์พยัญชนะต้นแบบลงไปก่อน แล้วพิมพ์
พยัญชนะไปยابน้อยตามลงไป เครื่องจะเปลี่ยนเป็นพยัญชนะ
ตัวที่สองทันที เช่น

๓ (๗ ตัวแรก), **๓ + ๑ → ๒** (๗ ตัวแรกหลัง)

๒ (๗ ตัวแรก), **๒ + ๑ → ๒** (๗ ตัวแรกหลัง)

ถ้าพยัญชนะมี 3 แบบ ให้กด “๑” 2 ครั้ง ดังนี้

๘ (๘ ตัวแรก), **๘ + ๑ → ๘** (๘ ตัวที่สอง),

๘ + ๑ + ๑ → ๘ (๘ ตัวที่สาม),

ทำนองเดียวกันการเปลี่ยนตำแหน่งวรรณยุกต์ก็ทำแบบเดียวกัน

การแก้ปัญหาประการที่สอง กรณีไม่สามารถพิมพ์สระลอย ๆ โดยไม่มีท่อนรองรับได้ เราแก้ได้ 2 วิธี

วิธีแรก การปลดล๊อคที่มีการวางเงื่อนไขใน Processor ดังอธิบายมาแล้วใน ไฟล์ “โปรดเปิดอ่านแฟ้มนี้ก่อน”

วิธีที่สอง ให้พิมพ์สระดังกล่าวแบบมี “อ” รองรับ พอพิมพ์เสร็จเครื่องจะตัด “อ” ทิ้งทันทีเหลือเพียงสระตัวนั้น ๆ เช่น

๓ + ๐ → ๐, ๓ + ๐ → ๐,

๓ + ๐ → ๐, ๓ + ๑ → ๑,

๘ + ๘ → ๘,

ทำนองเดียวกัน

๘ + ๐ + ๘ → ๐๘,

๘ + ๑ + ๘ → ๑๘,

๘ + ๑๐ + ๘ → ๑๐๘,

วิธีหลังนี้มีประโยชน์ในการใช้ร่วมกับ โปรแกรม Application ของ Microsoft Office หรือ Application อื่น ๆ เช่น Photoshop หรือ Macromedia เช่น Authorware เป็นต้น

หมายเหตุท้ายสุด ฟอนต์นี้มีคุณสมบัติ สามารถ ย่อ ขยาย ใส่สี ตัวเอียง ตัวหนา ขีดเส้นใต้ ทำ Artwork ฯลฯ เหมือนฟอนต์ทั่ว ๆ ไปใน Words ทุกประการ

จากข้อสังเกตอักษรวิธีลายสือไทย๑๑ ประการ ของ ศ.ดร. ประเสริฐ ณ นคร อาจสรุปในมุมมองอักษรวิธีได้ ดังนี้

หลักการข้อที่ ๑ การประสมสระในแม่ ก-กา

๑.๑ พยัญชนะต้นและหรือพยัญชนะควบกล้ำ ผสมกับสระเดี่ยว ที่วางหน้าหรือหลังพยัญชนะ (ยกเว้นสระ “ะ”) ต้อง วางชิดติดกันเสมือนหนึ่งเป็นอักษรตัวเดี่ยวเสมอ ตัวอย่าง

ณ ณ ณ ณ ณ สข สข

นร นร ณ ณ สข สข

สข สข

หมายเหตุ สระ “ะ” ปรากฏรูปมีเพียวคำเดียว คือ นอกจากนั้นไม่ปรากฏรูป เช่น **ณณณ, นนณ, ณน** ฯลฯ เป็นต้น

๑.๒ สระปัจจุบันที่วางบนและล่างให้นำมาวางไว้หน้าพยัญชนะต้นและหรือพยัญชนะควบกล้ำ และใช้วิธีเดียวกับข้อ ๑.๑ ตัวอย่าง

ณ ณณ ณณ ณณ

ณณ ณณณ ณณณ ณณณ

๑.๓ พยัญชนะต้นและหรือพยัญชนะควบกล้ำ ผสมกับสระ “แ + ะ” ออกเสียงสั้นเป็นสระ “แ-ะ” ที่วางสระ “แ

ชนิดติดกันเสมือนหนึ่งเป็นอักษรตัวเดียวเสมอ ตัวอย่าง

